

Országos Rendőrfőkapitány

Papp Károly r. altábornagy

Szám:

Tárgy: rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

Ügyintéző:

Tel:

E-mail:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva panaszos által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira a rendőri intézkedés elleni panasznak a rendőrök hangneme vonatkozásában

h e l y t a d o k,

a rendőri intézkedés elleni panaszt egyebekben

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) és e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. Tájékoztatom, hogy a bírósági felülvizsgálat iránti keresetet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340/B. § (1) és (2) bekezdésére, a Pp. 394/B. § (1) bekezdésére tekintettel, a Pp. 397/I. § (1) bekezdése alapján elektronikusan is benyújthatja. Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban.

A határozat bírósági felülvizsgálta iránti keresetlevél elektronikusan előterjesztésre szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le.

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszossal szemben foganatosított rendőri intézkedés ellen formanyomtatványon terjesztette elő panaszát, amit postai úton, majd elektronikus úton egészített ki.

A panaszos a rendőri intézkedés előzményeként előadta, hogy volt élettársával közös szülői felügyeleti jogot gyakorol kiskorú gyermeke felett. A kapcsolattartást a Törvényszék ideiglenes végzése szabályozza, több ideiglenes döntés született már az ügyben, azonban még az első fokon hozott ítélet sem jogerős.

A panaszos megjegyezte, hogy az anya hónapok óta jogellenesen elzárja tőle a gyermeket. Az érvényben lévő éppen aktuális végzés egy példányát egy korábbi ott jártakor a panaszos az óvodavezető rendelkezésére bocsátotta, akinek az irat tartalma szerint tudomása volt arról, hogy az csak a kapcsolattartást szabályozza, a gyermek elhelyezésének tekintetében nem rendelkezik, így a panaszost az anyával egyenlő jogok gyakorlása illeti meg.

*-n dél körüli időben negyedik alkalommal próbálta a kislányát az óvodában meglátogatni és ott köszönteni, felesége kíséretében. Érkezésükkor ezúttal beengedték az óvoda előterébe, az ajtót nyitó óvónő azt közölte, hogy a kislánya nem tartózkodik az óvodában, ekkor panaszos jelezte, hogy a vezetővel szeretne beszélni.

Az óvodavezető nem volt bent, de a helyettese hamarosan megérkezett, aki a panaszos érdeklődésére azt válaszolta, hogy a kislánya bent van az óvodában az anyjával együtt, mivel „beszoktatás van”. Kérdésre, hogy a már beszoktatott gyermeket miért kell újra beszoktatni először azt a választ kapta a panaszos, hogy hosszabb ideig hiányzott a gyermek, majd mikor a panaszos közölte, hogy csak egy hetet hiányzott a gyermek, akkor az volt az indok, hogy a csoport szerkezete megváltozott azáltal, hogy hat új gyermek érkezett.

A vezető-helyettes ezek után kihívta az anyát, hogy a panaszos vele beszélje meg a továbbiakat, illetve felhívta a panaszos figyelmét, hogy az épületben gyerekek vannak és ennek megfelelően viselkedjenek. A panaszos erre azt válaszolta, hogy ő eddig is megfelelően viselkedett nem okozott problémát.

Az anya odament a panaszoshoz és agresszív hangnemben kérte, hogy hagyja el az óvoda területét, mivel ott nincs semmi keresnivalója és nem zavarhatja a gyermekük napirendjét. A panaszos kérdésére, hogy mit keres bent az anya, azt a választ kapta, hogy neki ott feladata van a beszoktatás kapcsán, amikor a panaszos jelezte, hogy részt kíván benne venni, az anya azzal utasította el, hogy nincs kapcsolattartási idő. Ekkor a panaszos közölte, hogy nem kapcsolattartásra jött, hanem a beszoktatásban szeretne részt venni és elindult a csoportszoba felé egy mappával kezében. Az anya a panaszos útját állta, belekapaszkodott és rácsimpaszkodott, valamint hangosan kiabált vele. Az óvónők is felsorakoztak a folyosón és ugyancsak útját állták a panaszosnak. A vezető-helyettes is egyre hangosabb és artikulálatlan hangon üvöltötte a panaszosnak, hogy hagyja el az óvoda területét, mert így nem lehet viselkedni. A panaszos többször felhívta a vezető-helyettes figyelmét, hogy ezt ne neki mondja, hanem a minősíthetetlenül viselkedő anyának, de hiába. Ezek után még rövid ideig megpróbált a panaszos eljutni a kislányához, mivel ez nem sikerült rendőrt hívott.

A rendőrök kiérkezését követően a jelenlévők bevonultak a tárgyalóba, a panaszos klausztrofóbiás betegségére hivatkozva ellenőrizte az ajtót, hogy bezárták-e, mivel erre már korábban volt példa. Az intézkedő rendőrnő indulatosan és hangosan rászólt, hogy hagyjon fel ezzel a tevékenységével. Ezután a rendőrök meghallgatták először az óvónőket, majd az anyát. A panaszost a meghallgatása során többször félbeszakították, nem hagyták, hogy végig

mondja, belebeszéltek a mondandójába. A rendőrök az óvónőknél és az anyánál többször visszakérdeztek, hogy a panaszos megfogta-e őket, megsérültek-e, vagy esetleg elestek-e, kérnek-e mentőt, illetve keletkezett-e valamilyen sérülésük.

A panaszos hiába mondta el, hogy történtek az események valójában nem adtak hitelt a szavainak, sőt még az előállítását is kilátásba helyezték.

A rendőrnő megkérdezte, hogy az óvodában van-e kamera. A nemleges válasz után az anya szólt, hogy a panaszos feleségénél van kamera. A rendőrnő letámadta a panaszos feleségét, hogy tényleg képes volt felvételt készíteni és addig nem hagyta békén, amíg a feleség el nem tette a kamerát, ami pedig a sok hamis tanú ellen az egyetlen védekezési lehetőségük volt.

A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrnő végig nagyon agresszív és kioktató volt vele, minden mondatába közbevágott, állításait nem hitte el, valamint a feleségét is csak többszöri kérésre hallgatták meg a történekről. Továbbá sérelmezte, hogy arról érdeklődtek a rendőrök az anyától, hogy a gyermek születésétől ilyen-e a helyzet köztük, az anya válaszára – nem csak két és fél éve – visszakérdeztek, hogy vajon azért-e, mert előtte nem volt kíváncsi a panaszos a gyermekére.

A rendőrnő felhívta a panaszos figyelmét, hogy a kapcsolattartási idő a hétvégén van és nem törődött azzal, hogy a szülői felügyeleti joga fennáll a panaszosnak is.

A rendőri intézkedés végén a rendőrök a panaszost felszólították az óvoda épületének elhagyására, a feleségének a rendőrnő odaszólt, hogy „vigye innen a férjét, de nagyon gyorsan”. A rendőrök távozásakor a panaszos kénytelen volt az óvodát elhagyni, míg a gyermek anyja visszamehetett a csoportszobába.

A panaszos beadványához kiegészítésként csatolta az intézkedés közben rögzített kép- és hangfelvételt.

A beadványban foglaltak alapján a panaszos a rendőri intézkedés kapcsán az alábbiakat sérelmezte:

1. az intézkedő rendőrök hangnemét;
2. az előállítás kilátásba helyezését;
3. a részrehajló rendőri intézkedést.

II.

A Panasztestület a vizsgálat során megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, továbbá a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, illetve a XV. cikkében foglalt diszkrimináció tilalmát.

A Panasztestület megítélése szerint a jogellenes cselekmények elkövetésére vonatkozó telefonos segélykérések bizonyosan olyan körülmények, amely a közrend védelme érdekében az Rtv. 13. §-a alapján intézkedési kötelezettséget keletkeztettek, így az intézkedés kezdeményezésével nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

A Panasztestület megállapította, hogy a rendőrség nem adott megfelelő felvilágosítást, amivel megsértette a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát, ezzel kapcsolatban azonban a Panasztestület leszögezi, hogy a rendőrök a szükséges felvilágosításon túl a jogvitába érdemben nem avatkozhattak be, azaz nem kötelezheték az óvodát a gyermek átadásra.

A Panasztestület további megállapítása, hogy a rendőrség megsértette a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát azzal, hogy egy szabadságelvonással járó rendőri intézkedést helyeztek kilátásba vele szemben indok megjelölése nélkül.

A Panasztestület a panaszossal szemben tanúsított rendőri hangnem tekintetében a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapította az Rtv. 2. §-ban foglaltak megsértését, amely sértette a panaszos emberi méltóságához való alapvető jogát.

A Panasztestület megállapította, hogy a rendőri intézkedés részrehajló volt, mivel a gyermek édesanyjának jogait tartották szem előtt, így az az Alaptörvényben rögzített diszkrimináció tilalmába ütközött.

A megvalósult alapjogsértés a Panasztestület megítélése szerint elérte a súlyosság azon fokát, amely indokolttá tette a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

III.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettség keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközök tartalmát vette figyelembe

- a panaszos postai úton tett beadványa;
- a panaszos postai úton tett panasz kiegészítése;
- a panaszos által rendelkezésre bocsájtott DVD lemez;
- a panaszos nyilatkozata, meghatalmazás;
- eset adatlap;
- eset adatlap;
- küldés leírása;
- küldés leírása;
- rendőri jelentés;
- 1 db DVD lemez;
- alosztályvezetői levél;
- rendőri szervezetei elem vezetőjének levele;
- TIK levél;
- rendőri szervezeti elem vezetőjének levele.

A lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a panaszos előterjesztett panaszában megfogalmazott állításokat alátámasztó további bizonyítási indítványt, egyéb nyilatkozatot, illetőleg bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során – az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon túl – egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdés szerint a rendőri jelentés közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul. Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre is. (1/2004.

Büntető jogegységi határozat, BH2009. 230, Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.)

IV.

A rendőri intézkedés elleni panasz elbírálásakor először azt vizsgáltam meg, hogy valamennyi panaszosi sérelemre kiterjed-e a hatásköröm.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint „*Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint*

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.”

A Pp. 195. § (1) bekezdésben foglaltak szerint „*Az olyan papír alapú vagy elektronikus okirat, amelyet bíróság, közjegyző vagy más hatóság, illetve közigazgatási szerv ügykörén belül, a megszabott alakban állított ki, mint közokirat teljesen bizonyítja a benne foglalt intézkedést vagy határozatot, továbbá az okirattal tanúsított adatok és tények valóságát, úgyszintén az okiratban foglalt nyilatkozat megtételét, valamint annak idejét és módját. Ugyanilyen bizonyító ereje van az olyan okiratnak is, amelyet más jogszabály közokiratnak nyilvánít.”*

A panaszos beadványában sérelmezte, hogy az óvoda folyosóján a gyermeke anyja az útját állta, belekapaszkodott, rácsimpaszkodott, továbbá az óvónők is felsorakoztak mögötte, ők is az útját állták valóságos sorfalat alkottak, amely őt akadályozta a szabad mozgásban.

A panaszosi sérelemmel kapcsolatban a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) alapján eljáró hatóság, valamint a felügyeletét ellátó ügyészség biztosítja a megfelelő jogorvoslatot a büntető- és szabálysértési eljárással kapcsolatban felmerülő panaszok vizsgálatára.

A hivatkozott törvényi rendelkezésre tekintettel a panaszos által előterjesztett sérelmei jelen közigazgatási hatósági eljárás keretében – hatáskör hiányában – nem bírálható el, ezért a határozatban foglalt döntés erre nem terjed ki.

V.

A rendőri intézkedés ellen a panaszos által megfogalmazott sérelmek kapcsán álláspontom a következő:

V/1. Az intézkedő rendőrök hangneme

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése alapján *„A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”*

Az Rtv. 19. § (1) bekezdése szerint *„A jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek - ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik - mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.”*

A Rendőrség Hivatás Etikai Kódexe (a továbbiakban: Kódex) 1. pontja szerint *„A rendőr szolgálatát a törvényekben kifejeződő társadalmi akaratnak megfelelően, a köz érdekében, a társadalom által biztosított lehetőségek között látja el. Önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.”*

5. pontja szerint *„A rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit előítéletektől és indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz kínzást, könyörtelen, embertelen vagy megalázó bánásmódot és ezt mástól sem tűri el. Empátiával fordul embertársai felé, védelmet és segítséget nyújt a rászorulóknak.”*

7. pontja szerint *„A rendőr szolgálati feladatai végrehajtásáért, döntéseiért jogi, erkölcsi és anyagi értelemben is felelősséggel tartozik. Döntési, cselekvési kötelezettségét mindenkor késedelem nélkül, aktívan vállalja, a felelősséget másra alaptalanul nem hárítja át. Hibás döntései következményeit lehetőségei szerint orvosolja. Tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”*

A panaszos a vele szemben intézkedő rendőrök hangnemét kifogásolta, állítása szerint a rendőrnő mindvégig minősíthetetlen stílusban beszélt vele, felemelte a hangját.

A rendőri jelentésben foglaltak szerint *-n telefonhívás érkezett a * szám alatti óvoda vezető-helyettesétől a központi segélyhívóra, miszerint egy férfi kiabál és el akarja vinni a gyermekét.

A rendőrök helyszínre érkezésekor az intézmény vezető-helyettese vázolta a bejelentésre okot adó eseményeket, miszerint a panaszos és felesége * óra körüli időben megjelentek az óvodában, hogy elvigyék a panaszos gyermekét, aki ideiglenesen ekkor a volt élettársánál volt elhelyezve. A vezető-helyettes ekkor szólt a gyermek édesanyjának aki éppen az óvodában tartózkodott a gyermek „beszoktatása” miatt, aki beszélt a panaszossal. Az anya kérése ellenére sem a panaszos, sem annak felesége nem távozott az óvodából, sőt a panaszos be akart menni a gyermekhez a csoportszobába. Az anya nem engedte be a panaszost arra hivatkozással, hogy a gyermek már alszik. Ezt követően a panaszos és az anya szóváltásban kerültek, ami egyre hangosabb lett. A vezető-helyettes több alkalommal kérte, hogy menjenek

ki az épületből és ott beszéljék meg a problémáikat a gyerekekre való tekintettel. Ekkor kezdődött a lökdösődés. A panaszos mind az anyát, mint a vezető helyett a mellkasával meglökte, ekkor az anya átkarolta a panaszoszt, majd értesítette a rendőrséget. A vezető helyettes elmondta, hogy sérülése nem keletkezett, valamint egészségügyi ellátást sem kér, továbbá tájékoztatta a rendőrt, hogy az óvodában kamerarendszer nincs felszerelve. Az óvoda alkalmazottai a vezető helyettes által elmondottakat erősítették meg.

Ezek után meghallgatták a gyermek anyját, aki elmondta, hogy azért tartózkodott az óvodában, mert a gyermekét hozzá kellett szoktatni a csoportba újonnan érkezett gyermekekhez. Ekkor érkezett meg a panaszos a feleségével, akihez kiment az anya beszélni a folyosóra. A panaszos szándéka nem volt teljesen világos az anya számára nem értette, hogy el akarja vinni a gyermeket, vagy csak látni szeretné. Az viszont egyértelmű volt, hogy a panaszos be akart menni a csoportszobába a gyermekéhez. Az anya ezt akarta megakadályozni azzal, hogy a panaszos elé állt, aki többször meglökte őt, a további lökdösődés elkerülése végett az anya a panaszoszt átkarolta, ekkor a panaszos megszorította az anya felkarját. Az anya egészségügyi ellátást nem kért, mivel csak fájdalmat érzett a karjában, azon azonban sem hámsérülés, sem bőrpír nem volt látható. Az anya a rendőrök rendelkezésére bocsájtotta a Bíróság határozatát, valamint a Törvényszék másodfokú végzését, amely szabályozta a hétvégi láthatást és a telefonos kapcsolattartást.

A panaszos meghallgatása során elmondta, hogy *-n * óra körüli időben megjelent az óvodában, hogy beszéljen a lányával, ezt közölte az óvoda egyik alkalmazottjával is. A gyermek anyja az óvodában tartózkodott és nem engedte meg neki, hogy találkozzon a gyermekkel, illetve amikor megindult a csoportszoba felé többször meglökte őt. A panaszos úgy nyilatkozott, hogy sérülése nem keletkezett, egészségügyi ellátást nem igényel. A panaszos felesége a panaszos által elmondottakat erősítette meg.

A parancsnoki kivizsgálásban foglaltak szerint *-n a központi segélyhívó küldésére a rendőrök * órákor megjelentek a * szám alatti óvoda előtt ahonnan két bejelentés is érkezett. Az első bejelentést az óvoda alkalmazottai tették, a második bejelentést a panaszos miszerint az óvodából nem adják ki a gyermekét és elállták az útját.

A rendőrnő az intézkedés kapcsán úgy nyilatkozott, hogy a panaszos személye ismert a Rendőrkapitányság állománya előtt, ezért végig kulturáltan intézkedett vele szemben. A panaszos viszont az intézkedés során mindvégig arrogánsan viselkedett a helyszíni meghallgatásokat közbeszólásaival megzavarta, azokhoz megjegyzéseket fűzött.

Az óvoda házirendje alapján a bejelentés időpontjában a gyermekek pihenőidejüket töltötték, a rendőrök szem előtt tartották a kiskorú gyermekek egészséges fejlődéséhez fűződő jogát, amelyet mindenképpen megzavart volna, ha ebben az időszakban történik a szülői látogatás.

A *-n a panaszos által rögzített hangfelvétel *01. óra 27 perc 46 másodperc terjedelmű.
(R: rendőrnő, P: panaszos)

27.36 perc

R: Uram, feltűnt, hogy itt vagyunk két hivatalos személy.

27.44 perc

R: Ne legyen üldözési mániája uram, mikor itt vagyunk a rendőrök.

27.48.

R: Na mi a probléma?

34.52 perc

R: Uram Önt is megfogom hallgatni értse már meg legyen szíves, mert szerintem magyarul beszélek és kezdem elveszíteni a türelmemet, mert mindenki kulturáltan végig hallgatja a kérdéseimet, Önt kivéve.

35.42 perc

R: Na uram csakhogy ki tudja magából adni, hallgatom.

38.40 perc

R: Uram most tényleg belemegyünk abba, hogy nekem megpróbálja megmagyarázni, hogy mi a személyi szabadságban korlátozás.

38.57 perc

R: Higgyen az ügyvédnek, láttunk már csodát, hallottunk már olyan butaságot ügyvéd szájából, hogy háromszor körberöhögtük.

45.40 perc

R: Uram, miről beszél?mint az óvodában!Hány éve Ön uram?

50.27 perc

Uram fejezze már be legyen olyan szíves, mert most már tényleg kezd unalmas lenni, hogy nem tudja...

50.37 perc

R: Mi az, hogy közbeszólt, mondtam neki, hogy mondja, hogy mit akart mondani, hát ne csináljon már belőlem hülyét (emelt hangon)

01 óra 03.26 perc

R: Uram gondoljon már bele itt van Ön meglett természetes férfi, mert nem kis darab, itt van a három hölgy most maga szerint megijedtek, megrémültek magától?

P: Mappával a kezembe..!

R: Hagyjuk már ezt a mappát, gondolkodjunk már a realitások határán belül.

01 óra 04.30 perc

R: Na most ezt miért nekem mondja nekem ehhez semmi közöm.

01 óra 15.11 perc

R: Ne haragudjon, de ez amit itt csinálnak szánalmas,szánalmas.

01 óra 16.24 perc

R: Nekem mi közöm ehhez az egészhez, könyörgöm.

A hang- és képfelvételből megállapítható, hogy a rendőri intézkedés feszült légkörben került foganatosításra. Mivel a panaszos előre felkészült a várható konfliktusra, illetőleg tudatosan rögzítette hang- és videó-felvételen az eseményeket, magatartását vélhetően kontrollálni tudta, azonban így is nyilvánvaló, hogy viselkedése, fellépése, a vele kapcsolatba kerülőkkel szemben megfogalmazott kijelentései a rendőrökben feszültséget keltett.

A panaszos jelen esetben is úgy érkezett az óvodához, hogy telefonon rögzíteni fogja az intézkedést, továbbá egy kamerával a felesége videó-felvételt készít, valamint magához vette a gyermek elhelyezéssel kapcsolatos perben keletkezett valamennyi hivatalos iratot, tette ezt annak ellenére, hogy korábbi alkalmakkor az óvodavezető jelezte számára, hogy ő nem viheti el a gyermeket, valamint, ha egyébként el is vihetné, akkor sem tehetné meg óra előtt az óvodai házirendben foglaltak alapján.

Megállapítható továbbá, hogy a panaszos már az óvodához érkezéskor tisztában volt azon körülménnyel, hogy az időpont nem lesz alkalmas arra, hogy a gyermekével találkozzon, vagy elvigye őt még akkor sem, ha ezt törvényesen megtehetné, hiszen a kérdéses időpontban a csendes pihenőjüket töltötték, amely óráig tartott.

Ismételten megjegyzendő, hogy a Panasztestület állásfoglalása a panaszosban azon téves képzetet erősíti, hogy jogait sajátos módon érvényesítve - érdekei kikényszerítése érdekében - a rendőrséget szabadon felhasználhatja, a rendőrök provokálásával olyan szituációt teremthet, amelyben a rendőrök intézkedési kötelezettsége alapján indult jogorvoslati eljárásban áldozatként tüntetheti fel magát.

A rendőröktől azonban akkor is elvárható a kulturált, higgadt magatartás, amikor őket az intézkedés alá vont személy szándékosan provokálja, ugyanakkor minden egyes esetben szubjektív megítélés kérdése, hogy a használt rendőri hangnem - *adott szituációban* - mennyire volt sérelmezhető.

A hangfelvétel tanúsága szerint megállapítható, hogy becsületsértő kijelentéseket a rendőrök panaszossal szemben nem használtak, azonban az összes körülményt mérlegelve az a következtetés vonható le, hogy a rendőr többszöri gúnyosnak tekinthető kijelentése nem felelt meg a jogszabályi, valamint az etikai előírásoknak, amely a panaszos oldalán sérelmet eredményezett.

Mindezekre figyelemmel a panasz e tekintetben megalapozott.

V/2. Az előállítás kilátásba helyezése

Az Rtv. 19. § (1) bekezdése szerint *„A jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek - ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik - mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.”*

(2) bekezdés szerint *„A rendőr jogszerű intézkedésének való ellenszegülés esetén az e törvényben meghatározott intézkedések és kényszerítő eszközök alkalmazhatók.”*

Az Rtv. 33. § (2) bekezdése szerint *„A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt”, f) pont alapján „aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani;*

A panaszos sérelmezte, hogy megfenyegették a rendőrök azzal, hogy elő fogják állítani, ha nem megy el az óvodából, annak ellenére, hogy jogsértést vagy bűncselekményt nem követett el.

A rendőri jelentés nem tartalmaz arra való utalást, hogy az intézkedés során a panaszos előállítása felmerült volna.

A hangfelvétel 47. 46 percétől 48.15 percéig

(R: rendőrnő, P: panaszos)

R: Uram óvodában vagyunk.

P: Igen ez látszik.

R: Az óvodának meg van a saját házirendje.

P: Igen.

R: Az óvodának vannak vezetői. Ha az óvoda vezetője nekem azt mondja, hogy én nem mehetek be az adott helyiségbe és nincs tudomásom bűncselekményről vagy szabálysértésről, én rendőrként nem mehetek be, és én rendőrként nem mondhatom azt az óvoda vezetőjének, hogy márpedig Ön oda be fog menni, ezt az elején tisztázzuk.

.....

R: Én ezt visszajelentem a parancsnokaimnak és majd ők megmondják a hogyan továbbot. Tehát lehet, hogy elő fogom állítani a kapitányságra.

P: Érdekes lenne.

R: Lehet, hogy el fogom engedni, kis türelmet kérek szépen.

A hangfelvétel arról tanúskodik, hogy a rendőr nő felhívja a panaszos figyelmét, hogy az intézménynek házirendje és az épületbe való belépésnek, valamint a bent tartózkodásnak is szabályai vannak. Ezen a felvilágosításon túl a rendőrök a jogvitába nem avatkozhattak be, azaz nem kötelezhatték az óvoda vezetőségét a gyermek láthatásának engedélyezésére, illetve a gyermek átadására.

A fentiekre tekintettel megállapítható, hogy az előállításra történő utalás önmagában nem törvénysértő, hiszen amennyiben a szolgálatirányító parancsnok utasítást ad az előállítás foganatosítására, úgy annak alapján fog eljárni az intézkedő rendőr. A panaszos előállítására azonban nem került sor, ezért az előállításra való utalás a panaszosnak joghátrányt nem okozott.

Megjegyzendő, hogy a panaszos több esetben olyan időpontot választott az óvoda épületébe való belépésre amikor tudta, hogy objektív okok miatt a gyermekével való találkozás nem lehetséges (étkeztetés, pihenő...stb.) továbbá a házirend és a bírósági végzés is kizárja a gyermekkel való kapcsolatfelvételt.

A szülők közötti rendezetlen viszony miatt a gyermek érdekében a bíróság indokoltan a kapcsolattartást ideiglenes intézkedéssel szabályozta, amely kétséget kizáróan meghatározta, hogy a panaszos mikor és milyen módon léphet kapcsolatba a gyermekével. Azzal, hogy mindig az óvodai házirend tiltása alá tartozó időpontokban jelenik meg a panaszos az óvoda épületében folyamatosan zavarja a gyermekek nyugalmát és egészséges fejlődését, továbbá az óvoda dolgozóinak szakszerű munkavégzését.

Jogerős bírói ítélet hiányában a szülői felügyeleti jog ugyan megilleti mindkét szülőt, azonban ez nem jelenti azt, hogy a panaszos a gyermekét kedve és saját időbeosztása szerint látogathatja és viheti el az óvodából, hiszen a kapcsolattartás rendezéséből egyenesen következik, hogy a gyermek láthatása – ha átmenetileg is, de – szabályozva van, amit a panaszos nem bírálhat felül.

A gyermek óvodában történő „köszöntése”, illetve az intézmény területéről való elvitele az ideiglenes intézkedés megszegését jelentené. Az a körülmény, hogy az anya is megszegi a láthatás szabályait még nem hatalmazza fel a panaszost arra, hogy az elmaradt látogatást ilyen módon pótolja, vagy jogait így érvényesítse.

Mindezekre figyelemmel a panasz e tekintetben alaptalan.

IV/3. A részrehajló rendőri intézkedés

Az Rtv. 13. § (2) bekezdése szerint „A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.”

A Kódex 1. pontja szerint „*A rendőrÖnként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie....*”

4. pontja szerint „*A rendőr elismeri és védi az emberi méltóságot, tiszteletben tartja az emberi és a személyiségi jogokat. Elfogulatlanul jár el nemre, korra, állampolgárságra, etnikai hovatartozásra, vallási és politikai meggyőződésre, társadalmi és vagyoni helyzetre tekintet nélkül.*”

5. pontja szerint „*A rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit előítéletektől és indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakulását.*”

A panaszos álláspontja szerint az intézkedés alatt már az első pillanattól ellenségesek voltak vele a rendőrök, nem segíttek a gyermekének láthatásával kapcsolatos jogai érvényesítésében és indokolatlanul felszólították az óvoda épületének elhagyására. Továbbá sérelmezte, hogy a rendőrnő diszkriminatív volt, vagy azért mert a helyszínen csak ő volt férfi, vagy amiért nem volt óvónői köpenyben, de leginkább mindkét okból, valamint amiért a rendőrnő kioktatta az óvoda házirendjéről.

A parancsnoki kivizsgálásban foglaltak szerint *-n * órakor a központi segélyhívóra történt bejelentések alapján utasításra a rendőrök megjelentek a *szám alatti óvodában.

Az intézkedés során mind az óvoda, mind a panaszos részéről érkezett bejelentés, ezért a rendőrök meghallgatták a helyszínen az óvoda vezető-helyettesét, valamint az anyát és a panaszost is.

A panaszos olyan időpontban jelent meg az óvodában, amikor a gyermekével való találkozást sem az ideiglenes kapcsolattartásra vonatkozó szabályozás, sem az óvoda házirendje nem tette lehetővé. Az óvoda vezetőjének korábban történt tájékoztatása alapján a panaszos tudomással bírt az óvoda házirendjéről, valamint a bírósági iratokban foglaltak alapján – amelyek egyébként nála voltak – arról is, hogy azon a napon nincs láthatás részére.

Azzal, hogy a rendőrnő tájékoztatta az óvoda házirendjéről, valamint az óvoda épületébe való belépésről és bent tartózkodásról, annál többet nem tehetett, nem rendelhetett el a láthatást és nem utasíthatta az óvoda dolgozóit a gyermek átadásra, mert ez kívül esett a jogkörén.

A panaszost a gyermek anyja az óvoda dolgozói és a rendőrök is arra szólították fel, hogy hagyja el az óvoda épületét tették ezt a bíróság által meghozott ideiglenes szabályozásban foglaltak érvényesítése érdekében. A panaszos már azzal megzavarta az óvoda napirendjét, hogy jogtalanul megjelent az épületben, a többszöri felszólítás ellenére sem távozott és a gyermeke csoportszobáját akarta megközelíteni, amely cselekménye lökdösődésbe torkollott.

Az intézkedő rendőrnő elutasította a részrehajló intézkedés feltételezését is, mivel még nem intézkedett sem a panaszossal, sem annak volt élettársával.

A panaszos figyelmen kívül hagyta azt a tény, hogy nem az óvoda dolgozói, vagy a rendőrök tiltják el a gyermeke láthatásától, hanem a bírósági végzésben foglaltak, amely ha átmenetileg is de határok közé szorította a kapcsolattartást. Az óvoda dolgozói és a rendőrök csak a végzésben foglaltak szerint jártak el.

A panaszos által rögzített hangfelvétel alapján megállapítható, hogy a rendőrnő a panaszossal folytatott beszélgetés közben nem volt részrehajló a bejelentés alapján a helyszínen megjelent, a jelenlévőket meghallgatta és a helyszínen rendelkezésre álló adatok alapján intézkedett.

A részrehajlás mentesség azt jelenti, hogy a rendőri intézkedés során a rendőr az érintett személyére tekintet nélkül bárkivel szemben köteles eljárni. Elfogulatlanul jár el nemre, korra, állampolgárságra, etnikai hovatartozásra, vallási és politikai meggyőződésre, társadalmi és vagyoni helyzetre tekintet nélkül. A rendőri intézkedés megtételének vagy elmulasztásának alapja nem lehet bármely személy megkülönböztetése.

Az intézkedésben résztvevő rendőr magatartásából nem vonható le olyan következtetés, hogy a panaszossal kapcsolatosan az „ismeretség” vagy annak hiánya valamilyen fokú szerepet játszott volna az intézkedés lefolytatásában. A fentiekben kifejtettek szerint a rendőr intézkedési kötelezettsége fennállt, amelynek alapja nem szimpátia vagy unszimpátia volt, hanem a bejelentések alapján fennálló jogszabályi előírás, amelynek eleget tett.

Mindezekre figyelemmel a panasz e tekintetben alaptalan.

VI.

A Panasztestület további megállapítása, hogy a rendőrség megsértette a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát azzal, hogy egy szabadságelvonással járó rendőri intézkedést helyeztek kilátásba vele szemben indok megjelölése nélkül.

A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök megfenyegették azzal, hogy elő fogják állítani, ha nem megy el az óvodából, annak ellenére, hogy jogsértést vagy bűncselekményt nem követett el.

A rendőri jelentés nem tartalmaz arra való utalást, hogy az intézkedés során a panaszos előállítása felmerült volna.

A hangfelvétel 47. 46 percétől 48.15 percéig

R: Uram óvodában vagyunk.

P: Igen ez látszik.

R: Az óvodának meg van a saját házirendje.

P: Igen.

R: Az óvodának vannak vezetői. Ha az óvoda vezetője nekem azt mondja, hogy én nem mehetek be az adott helyiségbe és nincs tudomásom bűncselekményről vagy szabálysértésről, én rendőrként nem mehetek be, és én rendőrként nem mondhatom azt az óvoda vezetőjének, hogy márpedig Ön oda be fog menni, ezt az elején tisztázzuk.

.....

R: Én ezt visszajelentem a parancsnokaimnak és majd ők megmondják a hogyan továbbot. Tehát lehet, hogy elő fogom állítani a kapitányságra.

P: Érdekes lenne.

R: Lehet, hogy el fogom engedni, kis türelmet kérek szépen.

A hangfelvétel arról tanúskodik, hogy a rendőrnő felhívja a panaszos figyelmét, hogy az intézménynek házirendje és az épületbe való belépésnek, valamint a bent tartózkodásnak is szabályai vannak. Ezen a felvilágosításon túl a rendőrök a jogvitába nem avatkozhattak be, azaz nem kötelezhették az óvoda vezetését a gyermek láthatásának engedélyezésére, illetve a gyermek átadására.

A fentiekre tekintettel megállapítható, hogy az előállításra történő utalás önmagában nem törvénysértő, hiszen amennyiben a szolgálatirányító parancsnok utasítást ad az előállítás foganatosítására, úgy annak alapján fog eljárni az intézkedő rendőr. A panaszos előállítására azonban nem került sor, ezért az előállításra való utalás a panaszosnak joghátrányt nem okozott.

Megjegyzendő, hogy a panaszos több esetben olyan időpontot választott az óvoda épületébe való belépésre amikor tudta, hogy objektív okok miatt a gyermekével való találkozás nem lehetséges (étkeztetés, pihenő...stb.) továbbá a házirend és a bírósági végzés is kizárja a gyermekkel való kapcsolatfelvételt.

A szülők közötti rendezetlen viszony miatt a gyermek érdekében a bíróság indokoltan a kapcsolattartást ideiglenes intézkedéssel szabályozta, amely kétséget kizáróan meghatározta, hogy a panaszos mikor és milyen módon léphet kapcsolatba a gyermekével. Azzal, hogy mindig az óvodai házirend tiltása alá tartozó időpontokban jelenik meg a panaszos az óvoda épületében folyamatosan zavarja a gyermekek nyugalma és egészséges fejlődését, továbbá az óvoda dolgozóinak szakszerű munkavégzését.

Jogerős bírói ítélet hiányában a szülői felügyeleti jog ugyan megilleti mindkét szülőt, azonban ez nem jelenti azt, hogy a panaszos a gyermekét kedve és saját időbeosztása szerint látogathatja és viheti el az óvodából, hiszen a kapcsolattartás rendezéséből egyenesen következik, hogy a gyermek láthatása – ha átmenetileg is, de – szabályozva van, amit a panaszos nem bírálhat felül.

A gyermek óvodában történő „köszöntése”, illetve az intézmény területéről való elvitele az ideiglenes intézkedés megszegését jelentené. Az a körülmény, hogy az anya is megszegi a láthatás szabályait még nem hatalmazza fel a panaszost arra, hogy az elmaradt látogatást ilyen módon pótolja, vagy jogait így érvényesítse.

A fentiekben megfogalmazottak alapján nem értek egyet a Panasztestület megállapításaival.

A Panasztestület megállapította, hogy a rendőri intézkedés részrehajló volt, mivel a gyermek édesanyjának jogait tartották szem előtt, így az az Alaptörvényben rögzített diszkrimináció tilalmába ütközött.

A panaszos álláspontja szerint az intézkedés alatt már az első pillanattól ellenségesek voltak vele a rendőrök, nem segíttek a gyermekének láthatásával kapcsolatos jogai érvényesítésében és indokolatlanul felszólították az óvoda épületének elhagyására. Továbbá sérelmezte, hogy a rendőrnő diszkriminatív volt, vagy azért mert a helyszínen csak ő volt férfi, vagy amiért nem volt óvónői köpenyben, de leginkább mindkét okból, valamint amiért a rendőrnő kioktatta az óvoda házirendjéről.

A parancsnoki kivizsgálásban foglaltak szerint *-n * órákor a központi segélyhívóra történt bejelentések alapján utasításra a rendőrök megjelentek a * szám alatti óvodában.

Az intézkedés során mind az óvoda, mind a panaszos részéről érkezett bejelentés, ezért a rendőrök meghallgatták a helyszínen az óvoda vezető-helyettesét, valamint az anyát és a panaszost is.

A panaszos olyan időpontban jelent meg az óvodában, amikor a gyermekével való találkozást sem az ideiglenes kapcsolattartásra vonatkozó szabályozás, sem az óvoda házirendje nem tette lehetővé. Az óvoda vezetőjének korábban történt tájékoztatása alapján a panaszos tudomással

bírt az óvoda házirendjéről, valamint a bírósági iratokban foglaltak alapján – amelyek egyébként nála voltak – arról is, hogy azon a napon nincs láthatás részére.

Azzal, hogy a rendőrnő tájékoztatta az óvoda házirendjéről, valamint az óvoda épületébe való belépésről és bent tartózkodásról, annál többet nem tehetett, nem rendelhette el a láthatást és nem utasíthatta az óvoda dolgozóit a gyermek átadásra, mert ez kívül esett a jogkörén.

A panaszost a gyermek anyja az óvoda dolgozói és a rendőrök is arra szólították fel, hogy hagyja el az óvoda épületét tették ezt a bíróság által meghozott ideiglenes szabályozásban foglaltak érvényesítése érdekében. A panaszos már azzal megzavarta az óvoda napirendjét, hogy jogtalanul megjelent az épületben, a többszöri felszólítás ellenére sem távozott és a gyermeke csoportszobáját akarta megközelíteni, amely cselekménye lökdösődésbe torkollott. Az intézkedő rendőrnő elutasította a részrehajló intézkedés feltételezését is, mivel még nem intézkedett sem a panaszossal, sem annak volt élettársával.

A panaszos figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy nem az óvoda dolgozói, vagy a rendőrök tiltják el a gyermeke láthatásától, hanem a bírósági végzésben foglaltak, amely ha átmenetileg is de határok közé szorította a kapcsolattartást. Az óvoda dolgozói és a rendőrök csak a végzésben foglaltak szerint jártak el.

A panaszos által rögzített hangfelvétel alapján megállapítható, hogy a rendőrnő a panaszossal folytatott beszélgetés közben nem volt részrehajló a bejelentés alapján a helyszínen megjelent, a jelenlévőket meghallgatta és a helyszínen rendelkezésre álló adatok alapján intézkedett.

A részrehajlás mentesség azt jelenti, hogy a rendőri intézkedés során a rendőr az érintett személyére tekintet nélkül bárkivel szemben köteles eljárni. Elfogulatlanul jár el nemre, korra, állampolgárságra, etnikai hovatartozásra, vallási és politikai meggyőződésre, társadalmi és vagyoni helyzetre tekintet nélkül. A rendőri intézkedés megtételének vagy elmulasztásának alapja nem lehet bármely személy megkülönböztetése.

Az intézkedésben résztvevő rendőr magatartásából nem vonható le olyan következtetés, hogy a panaszossal kapcsolatosan az „ismeretség” vagy annak hiánya valamilyen fokú szerepet játszott volna az intézkedés lefolytatásában. A fentiekben kifejtettek szerint a rendőr intézkedési kötelezettsége fennállt, amelynek alapja nem szimpátia vagy unszimpátia volt, hanem a bejelentések alapján fennálló jogszabályi előírás, amelynek eleget tett.

A fentiekben megfogalmazottak alapján nem értek egyet a Panasztestület megállapításaival.

VII.

Tekintettel a Ket. 35. § (1) bekezdésében foglaltakra „Ha jogszabály további követelményt nem állapít meg, a kérelem tartalmazza az ügyfélnek és képviselőjének a nevét, lakcímét vagy székhelyét, az ügyfélnek a hatóság döntésére való kifejezett kérelmét, továbbá meg lehet adni az elektronikus levélcímet, a telefax számát vagy a telefonos elérhetőséget.”

Figyelemmel arra, hogy a Panasztestület annak ellenére foglalt állást a rendőrök intézkedési kötelezettsége, valamint segítségnyújtási és felvilágosítás adási kötelezettség elmulasztása kapcsán, hogy arra kiterjedő panasz nem állt rendelkezésre, ezért azt érdemben nem vizsgáltam.

Ezzel kapcsolatosan a Fővárosi Törvényszék már korábbi – 20.K.31.855/2011/8. számú – ítéletében kimondta, hogy „A bíróság e körben jegyzi meg, hogy az alperesi határozat

kizárólag a felperes panaszában foglaltakra kell, hogy reagáljon függetlenül attól, hogy a Független Rendészeti Panasztestület esetlegesen a felperes panaszát meghaladóan más jellegű jogkérdésekben is állást foglal.”

A Kúria Kfv.III.37.807/2013/4. számú ítélete a fentieket alátámasztja, amely szerint „(...) Az FRP-nek az előállítás időtartamára vonatkozó megállapításra nézve rögzítette, hogy e körben a felperes nem terjesztett elő panaszt, ezért annak jogszerűségéről nem kellett döntenie.”

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

A határozat az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 340/B. § (1), (2) bekezdés, 394/B. § (1) bekezdés, 397/I (1) bekezdés, 195. § (1) bekezdés;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 35. § (1) bekezdés, 50. § (1) bekezdés, 100. § (1) bekezdés a), és e) pontjai, 109. § (1) bekezdés a) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1) bekezdés, 93/A. (7), (9) bekezdései, 2. § (1) bekezdés, 13. § (2) bekezdés, 33. § (2), bekezdése, 19. § (1) bekezdés;
- A Rendőrség Hivatás Etikai Kódexe 1., 4., 5., 7. pontjai.

Budapest, 2016. augusztus

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos**